

TÄÄLLI

Pitäjälehti

17.12.1967

Oulunsalon Nuorisoseura

* * *
Lela * * *

* * *
ARINA * * *

*
OULUN **TRI-PE OY** *

*
Kemiallinen pesula
Limingantulli puh 21097
Hallituskatu 26 12370
*
Merikoskenkatu 8 21208

TÄLLI N:o 3
toimituskunta
Taina Leppämäki Kari Tsola
Kaarina Manninen Arvo Kärkkäinen
Anja Tähtinen Eila Jsteri
Sisko Tsola Tuulia Myllyoja
Reiviikki Leppämäki

Suomen kansa on perinteellisesti juhlinut itsenäisyyt-
tään mustiin pukeutuneena, jäykän muodollisin juhlamenoin.

Eikö sitten itsenäisyytemme ole juhlan arvoinen. Jos
vertaamme itsenäisyyttämme mahdollisiin vaihtoehtoihin, on
varmasti : Itsenäisyytemme on kymmenien sukupolvien työn tu-
los ja vuosisatainen haave. On ymmärrettävää ettei nuori pol-
vi käsitä tapahtuman suuruutta, mutta on mielestöntä, jos su-
kupolvet, jotka kokivat sortovallan, taistelivat itsenäisyy-
den, rakensivat hallinnollisen, sivistyksellisen, taloudelli-
sen ja tunnustetun Suomen, puolustivat itsenäisyyttä sisäisiä
ja ulkoisia hyökkääjiä vastaan, uhrasivat henkensä, tervey-
tensä ja omaisuutensa, maksoivat sodan laskut, jälleenraken-
sivat Suomen ja nostivat maamme uuteen nousuun ja valmistivi-
vat rauhan kautena syntyneelle sukupolvelle maan asuttavaksi,
saavat nyt osaksensa syytöksiä virheistään.

On selvää, että vanhemmillemme ja isovanhemmillemme
taistelut itsenäisyytemme nimissä ovat ylivoimainen elämys.
Heille nykyinen taistelu vallasta ja tulonjaosta verrattuna
taisteluun kansan olemassaolosta ja itsenäisyydestä on suh-
teeton. He kantavat huolta, onko nykypolvi kypsä ottamaan
vastaan perinnön.

Onko sitten Suomen kansan tiellä ollut vaihtoehtoja
ja valinnan varaa? Itsenäisellä Suomella ei ole ollut. Sen
sijaan, että osoittelisimme omia virheitämme, muistettakoon
Suomen kohtalona olleen toisten mahdolliset virheet. Olemme
ansainneet itsenäisyytemme ja olemme ylpeitä kansallisuudes-
tamme.

Maailmankuva on avartunut ja kansat alkavat tuntea
vastuuta ihmiskunnasta. Emme voi elää Pohjan perillä yksinäi-
syydessä. Tarvitsemme yhteyksiä ulos, mutta vain kansakunta-
na meillä on sanottavaa ja vain suomalaiselta pohjalta meille
annetaan arvoa.

Rakentakaamme Suomeamme ilman kaunaa ja epäluuloa tun-
tien kiitollisuutta edeltäneille sukupolville. Älkäämme kuu-
luko niihin suomalaisiin, jotka pitävät arvossa kaikkien
muiden kansojen itsenäisyyttä paitsi omaansa.

Sankarihaudalla

Kimmo

Oli syksyinen sunnuntaiaamu, ajelin polkupyörälläni. Huomasin kirkon edessä sankarihaudan, käänsin pyöräni ja istahdin haudan viereen. Hauta on ollut tässä jo vuosia. Urhoolliset sotilaat, jotka lähtivät pelloiltansa ja kodeistansa puolustamaan Suomea taistelussa vieraita valtoja vastaan. Kymmenettuhannet miehet kaatuivat itsenäisen Suomen edestä.

Nykyiselle sukupolvelle se ei merkitse juuri mitään, mutta tämä on suuri asia. Sotilaat antoivat oman henkensä juuri näiden tulevien sukupolvien hyväksi. "Mitä he tekivät?", kysytään. He antoivat meille vapaan maan, jossa voimme rauhassa asua. Nämä miehet jouduivat taistelemaan jopa omia veljiään vastaan.

Näissä haudoissa lepäävät ovat kaikki samanarvoisia, kaikki ovat tehneet suuren työn meidän hyväksemme. He saivat maksaa kalliin hinnan tästä itsenäisestä Suomesta. Monet syyttömät ihmiset menettivät kotinsa, karjansa ja synnyinseutunsa kauas nykyisen rajan taa.

Heidän kannatti kuitenkin tehdä se, sillä he saivat siitä suuren palkinnon, jonka he voivat luovuttaa lapsilleen ja lapsenlapsilleen. He saivat itsenäisen, vapaan Suomen.

Sankarihaudoissa lepäävistä miehistä ovat monet kirjailijat saaneet hyviä aiheita. Esim. Väinö Linna on kirjoittanut hyvin vaikuttavan teoksen niiltä ajoilta, jolloin näiden, useimmiten unohdettujen, miesten käsissä oli Suomen kohtalo.

Älä lupaa suuria tekoja; tee niitä.

Älä puhu viisaudesta; ole viisas.

Claudius

MITÄ ON MINULLE ISÄNMAA ?

Anja Tähtinen

Mitä on minulle isänmaa?

Isänmaa on minulle palanen maata,
jolla mökkini seisoo.

Isänmaa on minulle jokainen puu,
joka huojuu tuulessa
kertoen vuos'sataisten tekojen
pitkää tarinaa.

Isänmaa on minulle sukuni mannut ja maat
vaikka jo toiselle annetut,
kuitenkin mieluisat minulle nähdä.

Isänmaa on minulle sukuni, perheeni oma,
ystävät, naapurit, tuttavat, jokainen heistä
minille palanen omasta maastani on.

Isänmaa on minulle rakkaus työhön ja toimeen,
rakkaus kaikkeen, josta saan iloni täällä.

Isänmaa on minulle sinisen järven selkä,
kesäaamun kauneus, pääskyn, leivosen lento.

Isänmaa on minulle kaiken alku ja juuri.

O i S u o m i

Kerttu Larinen

Kun katselen yleensä Suomen maata
näen laajat niityt ja pellot sen.
On järvet, joet ja vuorten rinteet
ne kertovat ajoista menneitten.

Tuo pihlajapuukin paljon tietää
esi-isien monien askeleet
niist äitien surut piirroista kiiltää
no rukoukset monet ja huokaukset.

Kun isäsi tarttui auranvarteen
hikikarpalot peltoon peittyi sen
Sinun edestäsi lapsi, tiedät sen,
tarpeen leivän, uskon, kodin ja
vapauden.

Oli rohkeaa seistä suorana kerran
kun pyssyt paukkui ja jylisi yö
Aamu saapui ja päivä jälleen
on rauhaisa meille elämän työ.

Sun isäsi kumpu sinulle kuiskaa
kuink kalliiksi tulit oi synnyinmaa
Me kentälle kaaduinme maatasi maast
Oi kallis olet sä kotimaa.

Oi Suomi sun päiväs ja vaihees
on pitkä
monet laulumme maallemme kaiku-
koon.

Sua Herra Taivahan kiitämme siitä
Hän maallemme yhä siunauksen
antakoon.

PUHEENA IHEITÄ

Ajankohtaisista liikenteestä

Liikenne on aina ajankohtainen asia.

Tasavaltamme on Euroopan neljänneksi suurin maa pinta-alaltaan. Näinollen tieverkostommeakin lienee niitä pisimpiä. Tieverkoston ja maamme pinta-alaan nähden ajoneuvokantamme on suhtellisen pieni, joten tungosta teilläämme ei pitäisi olla. Asia on kuitenkin niin, että urbanisoituvassa yhteiskunnassamme ihmiset hakeutuvat samoihin paikkoihin, vieden ajoneuvot mukanaan, ja elintason noustessa ostavat vielä uusia ajoneuvoja.

Tämä aiheuttaa sen, että kaupungeissa ja niiden lähiympäristössä on ajoneuvoja oikeastaan enemmän kuin tielle sopii, kun taas maaseudulla saa usein ajaa monta sataa kilometriä ettei tule kissaakaan vastaan.

Meidän kotikuntamme, Oulunsalo, kuuluu kylkilisena suureen Oulun kaupunkiin. Käsitukseksi mukaan olemme tavallaan kuin esikaupungin asemassa. Tätä esikaupungin asemaa korostaa vielä se että pidämme sisällämme lentoasemaa.

Tälle lentoasemalle johtava tie on eräs paikkakuntamme liikenteellisen ongelma. Tie katkaisee kuntamme keskelä poikki.

Tien eteläpuolella sijaitsevat kaikki tärkeät laitokset, joissa asukkaat joutuvat päivittäin asiomaan, kunnantoimisto, pankki, posti, terveystalo, kauppaliikkeitä ja mikä tärkeintä KANSAKOULU.

Tien pohjoispuolella asuu valtaosa kunnan asukkaista, ja uusia taloja nousee tälle puolelle kuin sieninä sateella.

Useimmat näistä uusista rakentajista ovat lapsirikkaita perheitä, joista lähtee monta yrittäjää seksyisin kouluun. Nämä kaikki lapset joutuvat ylittämään lentokentän tien ALNKENSIN UHALLA, sillä lentokentäntielle ei ole minkään laisia varoitusmerkkejä autoilijoiden valppauden herättämiseksi.

Varjakantien ja lentokentäntien risteyksen molemmin puolin pitäisi ehdottomasti saada lapsista varoittavat liikennemerkkit, virallinen, maalattu suojatie jalankulkijoita varten.

Samaan risteykseen olisi ehkä aihetta laittaa Varjakantielle musta käsi, sillä lentoasemalle menijöillä on useinmiten kiire, ja juuri tuon kiireen takia risteys on vaarallinen niin lapsille kuin muillekin jalankulkijoille, sekä siihen liittyvälle muullekin liikenteelle. Tätä mieltä on

Ari

O u l u n s a l o m a a i l m a l l a

RHR

Saimme hienon edustustehtävän - Me Oulunsalon nuoret, Punaisen Ristiläiset - sattumalta tosin, kun yllättäen otimme osaa karsintakilpailuun.

Ainoana suomalaisena joukkueena osallistuimme toiseen Punaisen Ristin kansainväliseen ensi apu kilpailuun 25 - 30 heinäkuuta Jugendhof Rheinlandissa, Königwinterissä.

Delegaatioryhmäämme kuuluivat: matkanjohtajana Eeva Myllylä sekä Antti Orelma ja Matti Toivonen Oulusta ja me Oulunsalolaiset Raija Ervasti, Matti Hilli ja Riitta Remes.

Saavuimme perille kahta päivää ennen kilpailun alkua.

Tällöin tutustuimme pieneen Königswinterin kaupunkiin ja sen elämään. Yhdessä Uschin ja Kurtin kanssa, Vaalantyöleiriläisiä,

kiipeilimme katsomassa linnanraunioita jne, ehdimme jopa kertaamaan Punaista Ristiä.

Kymmenen ryhmää seitsemästä eri maasta; Belgiasta, Englannista, Hollannista, Ranskasta, Ruotsista, Saksasta ja Suomesta saapuivat kilpailuun.

Osanottajat olivat 16 - 18 vuotiaita, joista yli puolet olivat poikia.

Näistä jokainen ryhmä antoi vuorollaan näytöksen ensiaputaidoistaankahdessa lavastetussa tilanteessa - toisten istuessa karanteerissa.

Kaikki osanottajat joutuivat myös yksityisesti suorittamaan ensiaputehtävän, sekä vastaamaan teoreettisiin kysymyksiin, jotka olivat ensiaputietouden Kansainvälisen Punaisen Ristin, Kansainvälisen Nuorison Punaisen Ristin sekä terveystieteiden alalta.

Kilpailusta muodostuikin jännittävä ja korkeatasoinen.

Viimeisenä kilpailupäivänä teimme vaelluksen Satakieli laakson läpi Lemmerzbad-nimiseen uudenaikaiseen maa-uimalaan, joka oli kauniilla vuoristoseudulla.

Muina päivinä meillä tuskin oli ollutkaan aikaa tutustua paremmin toisiimme, sillä vain iltamyöhäisellä meille tarjoutui tilaisuus katsella yöllistä meinää.

Kuitenkin talonmies sai joka ilta aiheita morkata meitä myöhästymisestäämme.

Seuraavana päivänä teimme kiertoajelun Bonnissa, jonne oli matkaa noin 10 km.

Kävimme katsomassa yliopistoa, teatteritaloja ja liittovaltionhallitustaloa.

Arvokkain tilaisuus sinä päivänä oli Bonnin kaupungin Ylipormestarin vastaanotto.

Hän oli kiinnostunut kilpailustamme ja kierrellessään keskustelemassa jokaisen ryhmän kanssa erikseen, hauskin oli hänen näytteensä suomenkielen taidostaan; yksi, kaksi, kolme, kippis. Unohtumattomaksi jäi päivän laivamatka meinillä.

Ihastelimme vanhoja linnoja, vaihtelevia maisemia, poikkesimme Bad Niederebreigissä, lauloimme ja tanssimme laivan kannella.

Illalla oli palkintojenjako tilaisuus.

Ruotsalaiset olivat jo niin varmoja voitostaan, että saivat toisetkin sen uskomaan. Mutta meillekin oli luvattu hauska ilta, ajattelimme ehkä kolmatta, neljättä sijaa. Yllätys oli valtava - Suomi voitti!

Toiset joukkueet olivat vilpittömästi iloisia kanssamme - ruotsalaisille toinen sija oli kova pala.

Ryhmäämme kuvattiin edestä ja takaa. Kun vielä kansallispuvuissa tanhussimme Anianpellon jenkkää ja Punapaulaa, suosiomme kasvoi yhä.

Saavuttamamme voitto huomioitiin Saksan lehdistössä suurin otsikoin ja valokuvin, esiinnyimme jopa TV-ruudussa peräti kolme kertaa, televisiokamerat olivat kokoajan kilpailupaikalla.

Saimme maallemme kultaa ja kunniaa. Suomalaisessa lehdistössä voittoamme tuskin huomattiin, emmehan olleet missikilpailussa, eikä kultamme tullut urheilukentiltä.

Olipa vain ensiapua...

SEURAKUNNAN NÄKÖKULMASTA

Lenna A. Pellikka

On tavattoman paljon huolta jopa murhettakin siitä, ettei voi hoitaa seurakuntaa niinkuin halu ja tahto olisi. Ihmisen työ täällä maailmassa on niin kovin vajavaista ja puutuvasta, olipa sitten kysymys kenen työstä tahansa. Tunustan nöyrästi, että minun työni on juuri sitä. Seurakunnan työlle on olemassa tällaisessa pienessä ja köyhässä seurakunnassa kuin Oulunsalo varsin rajoitetut mahdollisuudet. Yksinkertaisesti ei ole varoja, joita myöskin seurakunnan työssä niin kipeästi tarvittaisiin. Mieltäni on ollut erityisesti painamassa nuorisotyöasia. Seurakunnan nuorisotyötoimikunta ei ole kyennyt "tyhjin käsin" mitään aikaan saamaan. Veroäyrin nostamiseen ei kirkkovaltuusto ole voinut tietenkään tänä erityisen kireänä aikana mennä ja sehän onkin aivan oikein. Seurakunnan nuorisotyö on rajoittunut vain kesäleiri- ja virkistystoimintaan sekä myöskin kuluineina vuosina kovin kysyttyihin seurakuntapäiviin, joista on erittäin myönteiset kokemukset, samoin kuin kesäleiritöiminnastakin. Rippikouluhan itsestään muodostaa seurakunnan nuorisotyön perusrungon. Mutta niin pian kun seurakunnalle avautuvat tähän mahdollisuudet, on sen saatava nuorten asia edes jonkinlaisiin puitteisiin.

Suurena ilonaiheena on ollut pyhäkoulutyö, joka tämän vuoden 1967 aikana on ollut erittäin vilkasta kirkonkylän ja Karhuojan piireissä. Opettajapula toisissa piireissä on pyrkinyt työtä haittaamaan. Toivomme tässäkin parasta.

Erityisen suuri ilonaihe on myöskin se, että me saamme nyt vihdoinkin urut Oulunsalon kirkkoon. Tehdyn sopimuksen mukaan niiden on oltava valmiina ensi kesäkuun 15 päivään mennessä. Nämä urut tulevat Itä-Saksasta Gebrüder Jehmlich nimiseltä urkutehtaalta, joka tänne pohjoisiin maihin on hyvin paljon urkuja laittanut. Miksi juuri sieltä? Siksi, että sieltä saamme paljon halvemmalla kuin kotimaasta, siitäkin huolimatta, että lisäksi tulevat rahti- ja tullikulut. Kirkkohallitus, joka meitä tässä urkuasiassa aivan suuremmoisesti on ja tulee auttamaan, osoitti meidät hankkimaan urut juuri tuolta. Sitäpaitsi saamiemme tietojen mukaan siellä on tehty hyviä urkuja. Kirkkomusiikki silloin kuin se kulkee oikeissa uomissa on kaunista ja arvokasta ja se tietenkin suuresti juhlistaa tuolla pikku kirkossamme pidettäviä jumalanpalveluksia, kun siellä urkupilli soi. urut tulevat olemaan siis pilliurut.

Vuosi 1968 on Oulunsalon seurakunnassa merkkivuosi. Silloin seurakuntamme kirkko, joka on kolmas paikallaan, täyttää 70 vuotta. Tämä juhla tullaan järjestämään samalla urkujen vihkimisjuhlan kanssa.

Toivon teille kaikille Jumalan siunaamaa joulujuhlaa.

Tunnetteko toisianne eli kertokaa itsestänne ja työstänne

Tavatessani Heikki Helkamon ensimmäisen kerran havaitsin olevani tekemisissä harkitsevan herran kanssa. Sikarin savupilven takaa tuli sana silloin toinen tällöin, mutta hymy näytti olevan herkkässä. Ja nyt pitäisi mies esitellä Tällin lukijoille. Mietin kovasti, mistä aloittaisin - mikä olisi oleellista tässä pitkässä vaalcaassa miehessä. Ensivaikutelma on säilynyt - määrätietoinen, pidättyvä ehkä hiljainenkin eikä hymyäkään ollut kohteliaisuushyppyä, vaan sen takana on myönteisesti maailmaan suhtautuva ihminen. Niin että kukako on Heikki Helkamo? Hän on Oulun Lentoaseman päällikkö (33), asuu Lentoasemalla perheineen, johon kuuluu vaimo, Outi Marja Anneli sekä kaksi poikaa ja tytär. Rva Helkamo on "hoitaja", kuten kylällä on kerrottu, tarkemmin hallinnollisen koulutuksen saanut sairaanhoitaja, pätevä ylihoitajan tehtäviin.

Ilmailuharrastus alkoi Heikki Helkamolla siitä, kun pyrki ja pääsi ilmavoimiin asevelvollisuutta suorittamaan, sitten seurasi Kauhavan Ilmasotakoulu ja vähitellen otti lentämisen ja muu siihen liittyvä miehen kokonaan. Toimiessaan yhdeksän vuotta Helsingin Lentoasemalla lennonjohtajana eri astot läpikäyden, lenteli hän siinä ohessa asialla ja asiatta ympäri Eurooppa saaden lentotottumusta vaikeissakin olosuhteissa. Mutta miksi jäi mies mainin loppujen lopuksi? Sikari on vaihtunut piippuun ja saan vastaukseksi, että kun oli molempia kokeillut, tuntui fyysikkä pitävän enemmän maanpinnalla olosta.

Kysyessäni, mitä kuuluu Lentoaseman päällikön tehtäviin, saan tarkkan vastauksen. Lentoasema on Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön alainen laitos ja päällikkö on tämän ministeriön liikenteellisen hallinnon paikallinen edustaja. Hänen tehtävään on tehdä esitykset lentoaseman kehittämiseksi, vastata siellä yleisestä järjestyksestä, seurata Lentoaseman eri toimialoja ja puuttua mahd.epäkohtiin. Lentoaseman päälliköllä on myös päivystysvuorot lennonjohtossa, vaikka ei tietenkään jatkuvasti: muu johtaminen tarvitsee oman aikansa.

Onko Lentoaseman varalle merkittäviä tulevaisuudensuunnitelmia? Kiitoratoja on tarpeeksi, mutta rakennusten laajennussuunnitelmia on ja myös tutkan suunnitelmia kuuluu toivoisiin.

Sitten vielä viimeinen ja välttämätön kysymys, kuinka Helsingistä tullut on viihtynyt ja viihtyy täällä?

Hyvin on viihdytty. On ollut ja on hyvin mielenkiintoista tutustua uuteen ympäristöön ja ihmisiin.

Haastattelu: Päiviikki Leppämäki

Tarinamme on pitkä. Se alkoi jo v. 1892, jolloin

joulukuun 11 p:nä kokoontui Kirkonkylän koululle

joukko kyläläisiä keskustelemaan Nuorisoseuran

perustamisesta paikkakunnalle. - Ja uuden

vuoden iltana 1893 Uuden Juntin talossa

kirjoittautui 42 henkeä uuden seuran

jäseneksi. - - -

Alun alkaen ymmärrettiin,

että seuran tuli sekä viihdyttää et-

tä kehittämään jäseniään. Perustettiin

lupitoimikunta. Ja hengen kehittä-

mistä varten ruvettiin puuhaamaan

lukutupaa, johon tilattiin lehdet

Uusi Suometar, Uusi Kuvalehti, Pyr-

kijä ja Matti Meikäläinen.

Niin kuluivat ensimmäiset vuodet.

"Lusetti-illat" olivat kylän

nuorten suosiossa. Leikkihän niis-

sä kohtalo nuorten ihmisten sydä-

millä. Iltamilla kerättiin myös

varoja yleishyödyllisiin tarkoi-

tuksiin. --- Varsinkin urkurahast-

to oli seuralaisten sydämeällä.

Esim. v. 1900 luovutettiin koko

kesäjuhlien tuotto 90mk urkura-

hastolle, joka on sitäkin merkittävämpää,

kun juuri edellisessä kesänä oli alettu

kerätä oman talon rakennusrahastoa.

Oman talon tupaantälijaiset

vietettiin marraskuun 3 p:nä

1901. Tämä talo palveli 50

vuotta. Sitton sitä laajen-

nettiin ja vuodesta 1950 on

OUTEITA

OULUNSAON

NUORISOSEU-

RAN 75-VUO-

TISJUHLAN

KOOSTUSTA

HISTORIISISTA

Iines Myllyoja

nykyinen talo ollut kokoontumispaik-
kana. ----

Harrastukset ovat olleet monet.

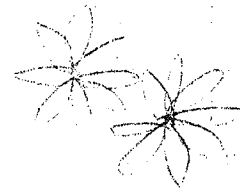
Ensimmäisenä kohotti päänsä korkeim-
malle kuoroharrastus. Merkittävä
johtaja oli Suoma Tolvanen. Hän
johti kuoron suorastaan "legenda-
riseen" mainescen. Voittoja saa-
vutettiin laulujuhlilla. Ja sit-
ten tuli se suuri voitto, jonka maine
ei ole vielä kukaan hämennyt.

Helsingin laulujuhlilla 1920 saa-
vutettiin koko valtakunnan mestaruus.
Mi ihme, jos Oulunsalon kuoro kutsuttiin
esiintymään siihen tilaisuuteen, joka
pidettiin Oulussa presidentti Ståhl-
bergin vieraillessa kaupungissa.
Seuraavinkin vuosiky meninä lau-
lettiin paljon. - - - -

Viimeisten viiden vuoden
aikana on opettaja Aino Sikiö
nostanut Oulunsalon kuoron ar-
vostetuksi kuoroksi. Ompien juhlien
lisäksi on esiintymisiä ollut jat-
kuvasti. On oltu PPNL:n kesäjuh-
lien matineoissa, Suvipäivillä
Oulussa ja Tampereella sekä Helsingin
suurkisojen yhteydessä pidetyssä
tanssijuhlissa. Ja kelpuuttipa
Mainos Televisiokin esiintymään
Oulunsalon kuoron "Pitäjien par-
haat" ohjelmaansa.

Kuoron lisäksi seuralla on ollut
toinenkin lempilapsi: näytelmä.
V. 1946 Oulunsalon Nuorisoseura
siirtyi kilpailemaan toisten
alueseurojen kanssa paremmuudesta.
Tulos ei ollut hulluapi.

Mainittuna vuonna I palkinto
"Jettan tyttäreillä", seuraavana
vuonna I palkinto "Harjoitusten
harjulla", sitä seuraavana

I palkinto "Hämähäkillä" ja taas v. 1952-I

palkinto Jeftan tyttäreillä.

Seurantalon seinillä kertovat arvokkaat taulut, voittoina saadut, tästä ajan jaksosta.

Näytelmien ohella harrastettiin myös

lausuntaa. Sekä aikuiset sarjassaan

että Kalevan Nuoret onassa sarjassaan

voittivat useita kilpailuja peräkkäin.

Ei ole vähäisemmäksi jäänyt lausujen-

kaan osuus, jos lasketaan niistä kilpai-

lusta mikin taulu on voitettu.

Kun "teatteri" kausi

oli ohi, löydettiin uusi innostava

aihe, joka sekkin on tavallaan suuri-

muotoinen näytelmä." Ruvettiin näyt-

telmään vanhan kansan häätapoja

krouuhäitä. Pitkänä karavaanina

vieterikärryissä keikkuun ajettiin

komiasti Ouluun ja pantiin oululaiset

tanssimaan vanhaa loikkaa ja Martin-

vappua. Ja sekkin oli hyvä!

10 vuotta näitä häitä tansittiin ja käy-

tiin 12:sta eri paikkakunnalla.

- - -

Näiden toimintamuotojen ohella on

nuorten keskuudessa aina yllä pidet-

ty tankuharjoitusta. Keskusseuran

kesäjuhilla on Ouluntalostekin

ollut tankuryhmä sovittamassa askel-

taan toisten nuorten tahtiin. - - -

Nyt on saatu lisäksi ohjaaja Kalevan

Nuorillekkin ja uuden tankuajapolven

kasvattaminen on hyvällä alulla.

Suunkaanlaista liikuntaa ei ole unoh-

dettu. Varsinkin kesäurheilussa on

alkuvuosikymmenien nuorisoseuralaiset

kunnostautuneet. Tyttöjen voimistelury-

hämät ovat pystyneet myös erinomaisiin

suorituksiin. - - -

Seuran piirissä on myös pieniä erikois-

ryhmiä, jotka tuovat oman lisänsä seu-

ran toimintaan.

Eräs sellainen ryhmä on kioskivartetti. Se on samassa kokoonpanossaan toiminut jo yli 10 v. Tuskin tälläkään on seuralla ollut ainostakaan ohjelmallista tilaisuutta, jossa kvartetti ei olisi esiintynyt. Ja tilattuja esiintymisiä on ollut paljon myös seuran ulkopuolella. Muiden harrastusryhmien esimerkkiä noudattaen kvartettikin uskaltavat ker-
ran kilpailuun ja I palkinto tuli!

Erikoisryhmänä on pidettävä myös museotoimikuntaa, joka on tehnyt hiljaisista töistä voidakseen tulville oulunsalolaisille säilyttää näkyvästi pitäjänsä historiaa. Omas museotaloa on puuhattu. Päämäärä on ollut joskus Isholläkin, mutta sitten on tullut vastatuulta ja edelleentän ollaan vasta lähtö-
asemissa.

Erikoisryhmänä on kuistettava myös mainita tietokilpailijoita, joita seuramme piirissä on viiden vuoden aikana ollut useita. Kolme on voittanut Oulunsalon tietojoukko voittanut piirissä mestaruuden ja joutunut helsingissä otelomaan helsingissä kunnan mestaruudesta. - Hoppukilpailuissa ei ole kärkeä päästy, mutta ei menestys ole ollut huonokaan. Huurto joukko on myös kärkeä voittanut piirinsä mestaruuden.

Seuran toimesta on myös toteutettu omaa lehtiä. Jo seuran alkuvuosina ilmestyi jouluksi "ullin" niminen julkaisu, jota luettiin seuran piirijoukossa. Sitten alkoi ilmestyä silloin tällöin Omaa-lehti, jonka nimi muutettiin myöhemmin "Juhonni omaksi".

TALLIN NUORET AVUSTAJAT

Suomen itsenäisyyden puolivuosisetaista olemassaoloa juhlistettiin monin muodoin. Eräs laajakantoisimmista koko maata käsittävästä järjestelyistä oli tasavellan oppilaitosten oppilaille järjestetty kirjoituskilpailu.

Oulunsalon kansakoulut osallistuivat juhlintaan järjestämällä valtakunnallisten aiheiden pohjalta paikallisen osakilpailun. Siihen osallistuivat kansakoulujen III-VI luokkien oppilaat, joiden kaksi parasta kirjoitelmaa lähetettiin osallistumaan valtakunnalliseen kilpailuun. Koulujen suoritettua alkukersinnan kunnallinen arvostelulautakunta, rovasti Lenna Pellikka, kirjasto- ja virkailija Päivikki Leppämäki sekä opettaja Eila Pulkinen suorittivat kolmen parhaan kirjoituksen välimman.

Tulokset muodostuivat seuraaviksi: III-IV luokat 1) Matti Marttila, 2) Kari Puranen, 3) Jorma Kiljander, V-VI 1) Eero Juntunen, 2) Anneli Toure, 3) Liisu Nurmentie. Tasoltaan kilpailu muodostui palkintolautakunnan mielestä yllättävän korkeatasoiseksi, josta osoituksena seuraavassa kaksi voittoa kirjoitelmaa.

I sarja Matti Marttila IV lk. Kylänpuolen kansakoulu
Oulunsalo

Jos olisin presidentti

Minä puhuin kansalle, että jos minä olisin presidentti niin en minä nyt puhuisi täällä sikojen karsinassa, ettekä te seisoi sontatunkion päällä. Ja sitten kun tuli äänestys niin suuri kansanjoukko äänesti minua. Pääsin ylivoimaisella pistemäärällä presidentiksi. Siitä lähtien oli kaikki hyvin. Kävin Ruotsin kuninkaan kanssa kalassa. Me menimme maan parhaimmille kalavesille. Kun olimme olleet 8 t niin Kustaa sanoi, että eikö me jo lähdetä. Kuningas oli saanut lo g painoisen kiiskan, mutta minä sain lo g lohien. Sain, että minäpä lähdenkin tästä takaisin Suomeen. Ja se oli hyvää se lohisoppa jota sitten presidentin linnassa maisteltiin. Kun olimme syöneet lohisopan ja kaikki herkut, lähdin nukkumaan. Seuraavana päivänä minä lähdin pohjoiseen jahtiin. Sieltä oli ilmoitettu, että on hyvät pyynti ilmet. Juuri silloin, kun oli tulossa henhi parvi ylitseni, tultiin hakemaan kokoukseen, sain, että valitkaa uusi presidentti. Minä luovun virastani. Kun pääsin rauhanhäiritsijöistä, sain mojan henhipaistin. Se maistui paremmalta kuin ruotsalainen lohisoppa.

II sarja Eero Juntunen VI lk. Kirkonkylän kansakoulu
Oulunsalo

Miksi on mukavaa olla suomalainen

Kun kauniina kesäaamuna nousee aikaisin vuoteesta ja lähtee ulos kokee merkillisen elämyksen. Näkee kaiken aivan uudessa valaistuksessa. Poissa on päivän helle poissa illan viilenevien varjojen monenkirjava leikki, kaikkialla on kirkasta ja raikasta. Jos lähellä on järvi, se lepää tyynenä, ja taivaan sineä tulvilleen. Jos ympärillä on peltoja ja niittyjä, livertävät kiurut kilpaa. Läheisestä lehdestä kuuluu peipposen taidokas sarja ja etäänpänä kukehtelee käki. On väljää tilaa ja puhtaiden värien sopusointua. Jotakin samanlaista kokee joskus myös talvella, jolloin Suomen luonto on valkoisen lumen peittämä. Tyynessä pakkaspäivässä on kesäaamun raikas puhtaus. Hanki kimaltelee ja säihkyi, ilma on kevyt hengittää. Jos silmäsi on suunnut kotimaasi kesän ja talven kauneudelle, huomaat varmaan miksi on mukavaa olla suomalainen.

I h m i n e n j a y h t e i s ö

Samalla kun Oulunsalon Pajinjärvestä tuli kunnan enimmäkseen hyvin huonon vesitilanteen parantaja, tuli siitä myös ketke-ruuden ja närkästyksen aiheuttaja sen vuoksi, että oulunsalolaisilta kiellettiin kesällä 1967 sen rannankohdan uima-, pyykki- ja retkirantana käyttäminen, missä pitäjäläiset olivat tottuneet käymään vuosisatoja. Kaikki ymmärtänevät sen, että vedensuojelutoimiin oli ryhdyttävä, kun muistamme sen ihmismäärän, joka kensoi järvenrannat hellepäivinä. Se seikka, että rannan käyttö kiellettiin niin yllättäen, niin jyrkästi ja ankarilla sakoilla uhaten ja kuitenkin samoilla rannoilla on kymmenkunta huvilaa ja aidan erottamalla alueella viettävät uimaranta-aelämää kymmenet oululaiset ja oulunsalolaiset tuttavineen ja kai tuttaventuttavineenkin, on herättänyt närkästystä kyläläisissä ja synnyttänyt kysymyksen, eivätkö nämä laumat sotke vesiä. Kysymys on ymmärrettävä, mutta ei esillä, koska uimista ei ole järvestä kielletty, vain oleskelu valtioneu-alueella, joka sattuu olemaan järven paras uimaranta. "Aidantekaisista" alueista on virkamiesyhdistys vuokrannut rantaa-alueensa valtiolta ja Lentoaseman kerho yksityiseltä. Asia ei ilmeisesti ole yksinkertainen. On helppo sanoa pääsy kielletty, mutta onko muistettu ihmistä helteisenä kesäpäivänä.

M i t e n k u n n a n h a l l i n t o o n a s i a n

h o i t a n u t

Tällin toimitus on esittänyt tämän asian johdosta kysymyksiä kunnanhallituksen puheenjohtaja Antti Prokkolalle:

Kun Pajinjärven, valtioneu-alueella oleva rantaa-alue suljettiin tapahtui se Oulunsalon kunnan esityksestä. Miten tämä tämä päätös syntyi?

Miksi suljettiin rantaa, jota ilmailuviranomaiset eivät olleet pitäneet tarpeellisena sulkea?

Eikö rantaa-alueen sulkeminen ole ristiriidassa pakkolunastuspäätöksen kanssa?

Onko olemassa muita keinoja kuin valtioneu-alueen rannan sulkeminen veden suojelemiseksi?

Eikö kunta olisi voinut ottaa rantaa ja sen hygieenistä hoitoa huolekseen?

Riittävätkö keinot valvontaan?

Joudutaanko kenties kieltämään (ja millä tavalla) uiminen koko järven alueella?

Miten suojellaan järveä ruokkiven sadealueen maaperä?

Onko edullisempaa rakentaa maauimala kuin puhdistuslaitos?

Näihin kysymyksiin A. Prokkola vastasi seuraavasti.

Vastattavakseni esitetystä yhdeksästä kysymyksestä, neljässä ensimmäisessä puhutaan rannan sulkemisesta. Totuus on tämä, että kunta ei ole Pajinjärven valtioneu-alueen omistama rantaa sulkenut, eikä sillä olisi siihen mitään mahdollisuuksiakaan, alue on pakkolunastettu lentokenttäalueeksi jolle myöhemmin on valtioneu-alueen viranomaisten toimesta haettu lääninhallitukselta liik- kumiskiello. Pakkolunastuspäätöksessä ei ole ikävä kyllä ve- rattu oulunsalolaisille mitään erivapautta ilman lupaa oles- kelle alueella, lukuunottamatta läpikuluttien käyttöä.

Kunnalla, ja lähinnä terveydenhoitolautekunnalla ja vesilautakunnalle on varsinkin uuden 1.1.1967 voimaantulleen terveydenhoitolaain perusteella velvollisuus huolehtia, että mm. vesistöt eivät pääse saastumaan. Tässä mielessä terveydenhoitolautekunta teki valtion viranomaisille esityksen, että koska valtion omistamalle alueelle on muodostunut yleinen uimaranta, sen toimesta myös huolehdittaisiin alueen terveydenhoidollisista vaatimuksista, mikäli rantaa haluttaisiin edelleen käyttää yleisenä kokoontumispaikkana. Kieltäytyessään terveydenhoitolaain 67 § pykälän määräyksistä, valtion viranomaiset ilmeisesti katsoivat, että on valtiolle edullisempää lääninhallituksen vanhan kieltopäätöksen perusteella lopettaa luvaton liikkuminen lentokentän alueella, kuin rakentaa rannalle käymälät ym.-tarvittevat laitteet. Jokainen maanomistaja vastaa omistamansa alueen käytöstä, eikä kunta voi ottaa kenenkään aluetta hallintaansa. Kysymykseen onko vesistöjen suojelemiseksi muuta kuin yksi keino, jota valtio käytti, voi vastata että jo terveydenhoitolautekuntakin esitti toista keinoa ja tutustumalla terveydenhoito- ja vesilakiin sekä eri viranomaisten antamiin asetuksiin ja ohjeisiin löytyy varmaan lisää.

Lääkintöhallituksen kiertokirjeessä kunnille n:o 4150.1967 määrätään että mikäli pienissä järvissä uidaan niin paljon, että veden luontainen puhdistaminen ei enää onnistu, on uintia rajoitettava tai määrättävä peseytymään ennen uintia. Tässä mielessä on järven vedestä otettava tutkimusnäytteitä sekä tietysti valvottava myös ympäristö alueen terveydenhoidollisista vaatimuksista.

Yleensä näistä kysymyksistä ja varsinkin vaihto-ehto maa-uimala-puhdistuslaitos, saa sen vaikutelman kuin rapinjärven veden saastumisen estämiseksi tehtävä työ olisi turhaa, koska puhdistuslaitosta parantamalla voisi vesijohdosta saada edelleen hyvää vettä. Tällainen ajatus ei ole mielekäs, sillä laki velvoittaa nimenomaan huolehtimaan vesistöjen puhtaudesta, eikä kalliin 100-200 tuhattamaksavan puhdistuslaitoksen rakentaminen millään tavalla vähennä tätä velvollisuutta. Tulee mieleen, että jos sama raha mikä menisi puhdistuslaitoksen rakentamiseen käytettäisiin esim. pienen uimahallin rakentamiseen tarvittavine lisätiloineen olisi ratkaisu nuorison ja koko kunnan kannalta paljon mielekkäämpi.

M i k ä o n v e l t i o n o s u u s

Lentoaseman päälliköille Heikki Helkamoille esitimme seuraavat kysymykset:

- 1 Onko mahdollista, että kunta tai yksityinen ottaisi valtion alueella olevan rapinjärven uimarannan hoidon tehtäväkseen?
- 2 Miten valtio valvoo määräyksensä noudattamista?
- 3 Voidaanko kieltö tulkita niin, että oulunsalolaiset voivat käyttää rantaa uimarantanaan?

Heikki Helkamo vastasi seuraavasti:

- 1 Oulunsalon kunnan esitettyä keväällä 1967 alueen sulkemista, tarjosimme heille vaihtoehtona mahdollisuutta, että kunta järjestäisi alueelle rajoitetun uimarannan pidon. Alueen käyttö muuttunee vastaisuudessa.
- 2 Samalla tavoin kuin muitakin järjestysmääräyksiä. Ennenkaikkea luotamme ihmisten lainkuuliaisuuteen.
- 3 Ei.

Yksityisen Oulunsalolaisen mielipide

Maanviljelijä Lauri Isolalle esitti toimitus seuraavat kysymykset:

- 1 Mitä mieltä olette tilanteesta Papinjärven kohdalla?
- 2 Onko ehdotusta asian toisin hoitamiseksi?
- 3 Mitä Teille merkitsee Papinjärvi?

Maanviljelijä L. Isolan vastaukset olivat seuraavat:

Papinjärvi, meri ja lakeus ovat suurimpia tekijöitä että tämä niemi on meillä niin läheinen.

Papinjärvi eniten. Pienenä poikasena uimaretket järvelle olivat hauskin. Nuorukaisena on siellä ensi runo syntynyt ja tytön korvaan ensi kerran uskaltanut höpistä kauniita sanoja. Unohtumattomia ovat kala- sekä muut retket, laulut ja leikit, lumotut hetket auringon laskiessa metsän taa ja erämaan hiljaisuudessa siirtyminen ajasta olemattomuuteen. On surullista, että meiltä oulunsalolaisilta on viety tämä kauneus, ja tulevia polvia ajatellen se on tyrmistyttävää.

Miksi näin?

Kerrotaan, että kentän omistajat ja terveydenhoitolautekunta eivät ole päässeet sopimukseen rannalle käymälän rakentamisesta. Kun käymälää ei saatu päätti terveydenhoitolautekunta kieltää salolaisilta ym. uinnin järvellä vesijohtoverkoston vuoksi. Sopimus antaa kentän väelle sekä vuokramiehille "ystävineen" täyden oikeuden rannan käyttöön. Sopimus on herättänyt yleistä ihmetystä ja suuttumusta pitäjäläisten keskuudessa. Ovatko oulunsalolaiset likaisempia kuin lentokenttäläiset ja vuokramiehet? Oulunsalolaiset saavat juoda heidän likansa. He juovat omasta kaivostaan.

Mitä ehdotatte?

Kymmeniä vuosia on uimarannasta ruokavetensä ottaneet suuret määrät salolaisia. Annettakoon salolaisten uida kuten ennenkin ja nuorten oppia uinnin välttämätön taito. Vesijohtoon pää on kaukana toisella rannalla. Sinne ei uimaranta vettä sotke salolaisten muutamien viikkojen uinnilla. Mutta jos uiminen on rannassa noin vaarallista, kielletäkään sitten kaikilta uiminen Papinjärvellä.

Kesäisenä iltana ajeli pappi pikku Helenan kanssa järvelle. Hyvin arkana he katselivat ympärilleen rannalla näkyisikö siellä kentän rantaa varten poliisin pätevyudet hankituista miehistä ketään partiossa. Ei näkynyt. loo mk:n sekkoa ei tullut. Pappi käveli tytin kanssa rannalla kertoen järvestä, suuresta rakkeudestaan. Aidan tekaa kuului laulu ja mekastus. Ystävineen kylvettiin. Äänestä päättäen löyly oli kuumaa. Kotia ajaessa pappi oli hyvin hiljainen.

Mitä on tapahtunut Oulunsalon Vasaman toiminnassa olympialaisten kynnyksellä 1967?

Tänä vuonna on urheilijamme saavutustensa tuloksilla tehneet tunnetuksi pitäjämme Oulunsaloo ja saaneet Pohjois-Pohjanmaan piirin alueella toimivien urheiluseurojen edustajat ja suuren yleisönkin hetkeksi pysähtymään pitäjämme nimen, Oulunsalo, kohdalle.

Seuramme osallistui loppiaisena joulukuun maakuntaviestin hiihtoon. Hiihtotoimintaa oli vilkasta. Edustajamme olivat joka sunnuntai hiihtokilpailuissa eri puolilla pohjois-Pohjanmaan piiriä.

Järjestimme tammikuussa nuorten cup-hiihdot Kisatankaan maastossa. Kilpailuihin otti osaa Keapeleen Kiri, Iisminen Riittosiehet, Jussijoen Jussit, Tapoksen Taistu ja järjestävä seura. Seuramme voitti kilpailun selvällä piste erolla ja pääsi jatkoon. Oulujokilla kämppailimme tasapäisesti Oulujoen Kiekon ja Vaalan Karhun kanssa. Kilpailua voitti nuoresta hiihtäjistämme kaula Vaala. Oulujoki ja Oulun alo eivät jättäneet monta pistettä Vaalsata, eivätkä saaneet eroa toisistaan, vaan päätyivät tasapisteisiin.

Hiihtokauden 1966-1967

paras tulos saavutettiin piirin mestaruuskilpailuissa Ylikiihtäjissä. Viestinhiihtäessä 3 x 5 km saavutti poikajoukkueemme viidesijan sijan 18v. poikien sarjassa. Kilpailussa oli mukana 15 joukkuetta. Joukkueesamme hiihtivät Antti Sarkkinen, Mauno Anttila,

VASAMA
TOIMII

1967

Mauno Anttila

ja Mero Päästalo.

Hiihtoluokittelussa saavutimme 39 pistettä, joka jäi uupumaan vain yhden pisteen taakse luokan vaatimuksesta.

Keväällä saavuttua aloitimme maastojuoksut. Maastojuoksun saavutukset huipentuvat seuramme kohdalla ainutlaatuisen saavutukseen toukokuussa, laurijoen latomäellä, jossa oli kilpailtavana pojilla alle 14v. sarjassa SVUL:n Pohjois-Pohjanmaan piirin piirimestaruus joukkuekilpailussa 5-miehisiin joukkuein. Tähän kilpailuun oli lahjoittanut upean kiertopalkinnon piirin juoksuvalmentaja ja juoksukoulujen "isä" Paavo Meskus. Lähdimme mukaan pienin toivein, mutta meidän kaikkien läheeksi juoksiamme voittivat joukkuekilpailun selvällä piste-erolla ja kiertopalkinto saatiin vuodeksi seuran palttoon.

Voittoisassa joukkueessa juoksivat:

Lauri Saarai, Terho Korkiakoski, Vesa Takalo, Tapio Sarkkinen ja Jussi Päästalo.

Seuramme järjesti kesän aikana harjoituskilpailuja kirkonkylän urheilukentällä.

Suunnistus on saanut yhä enenevästi jalansijaa seuramme toiminnassa. Syyskesäällä järjestettiin harjoituskilpailuja joka viikko sekä kahdet piirikunnalliset suunnistuskilpailut.

Seuramme uusi toimintamotto on 30.10 1967 perustettu juoksukoulu, jossa on mukana lähes 20 innokasta poikaa. Juoksukoulunjohtajana toimii Tapio Korkiakoski. Juoksukoulu on todellinen koulu, jossa oppilaat johtajansa johdolla kolme kertaa viikossa säännöllisesti harjoittelevat ammatteja ja valvottujen ohjeiden mukaisesti. Tämä kaikki on mahdollista siten, että jokaisella juoksukoulunopilla on oma päiväkirja, johon jokainen harjoitukseen käy-

tetty minuutti ja harjoitustapa merkitään. Koska pitäjämme asutus tiheene ja asukasluku kasvaa, seuraamme toiminnan myös laajentue-
sa, tarvitsemme yhä enemmän uusia henkilöitä seuraamme mukaan, turvataksemme nykynuorille mahdollisen avun, jota urheiluseuramme ta-
holta on mahdollisuus antaa sekä saadaksem-
me heitä yhä enemmän ohjatuksi hyvien har-
rastusten piiriin.

Isät ja äidit! Jos Teillä ei ole ollut mahdollisuuksia olla mukana näissä harrastuksissa, niin tarjotkaa lapsillenne siihen mahdollisuus. Tulkaa urheiluseuraam-
me mukaan koko porheen voimalla.

Otetaan kierros vielä, sanoi Alpertti jä-
nikselle,

Metsästyksessä, sodassa, ja rakkaudessa
nähdään tuhat vaivaa yhden ilon vuoksi.

-Onko ahven piikillinen vai pökitön?

-On.

-Mikä on?

-Ahven.

Hyvät nuoret oulunsalolaiset. Seuratessani ohjelmaanne itsenäisyytemme juhluvuoden illassa 3.12.1967 haluan näin julkituoda ihailuni rohkeista ja uutta suuntaa ohjaavista ohjelmanumeroistanne.

Paneelikeskustelustanne olin kuitenkin ymmärtävinäni, että Teillä nuoret on jotain huolia, joskin ne näin vanhemmasta henkilöstä tuntuvat olevan pieniä, joskin oleellisia.

Hyvät nuoret. Teillä on kuitenkin onni käsissänne, pitäkää se ja vaalikaan sitä. Se on itsenäisyys ja vapaus. Teillä on myös onni juuri nyt olla nuoria.

Jos teemme silmäyksen menneisyyteen, emme löydä vertauskohtaa sieltä ajallemme. Esim. nuoruudessani olivat nuoret vasta opin alussa ja vanhemmat suureksi osaksi aivan oppimattomia tai osaksi harhaan johdettuja. Lisäksi kolme sotaa, joista pisin kesti monta vuotta, synkentää nuoruuden aikani muistoa. Valittamatta ja erittelemättä siihen liittyviä asioita myönnän, että romantiikkaakin sinne joukkoon on mahtunut, ja tekisimme väärin menneitä sukupolvia kohtaan, elleimme tunnustaisi heidänkin saavutuksiaan elämän silloisilla kilpamentillä.

Jos vielä vertaamme nuoruuteni ajan harrastusmahdollisuuksia, olivat ne silloin nykyisiin nähden avuttomat. Tanssit jossain syrjäkylän mökissä tai kuppilan rähjässä veivigramofonia kuunnellen, joskus piirin pyöriäiset jossakin kentällä tappeluineen, sen ajan poliisiorjuuden pelossa. Ei ollut aina romantiikasta taikaa, kohteliaisuudesta puhumattakaan.

Mutta unohtakaamme menneisyys. Nykynuoret ovat fiksuja ja oppineita, joita on ilo katsella, eikä pienet tapaukset voi mustata mainettanne, eikä voida yleistää sanaa ongelma, joskin on syytä tukea ja neuvoa heikompia tovereita ohi kiusausten. Näin tukien toisianne saavutatte paljon. Saavutatte ehyen, tärkeydestään määrätietoisen yhteiskunnan, jossa on kaikilla oikeutta ja turvaa tasapuolisesti.

Hyvät nuoret. Teillä on mahdollisuus harrastaa kaikkea. mikä on oikeaa ja jaloa. Teillä on kykyä ja teissä on aines- ta vaativiinkin tehtäviin. Hyviä opettajia, jotka mielihyvin

auttavat teitä, on saatavissa, milloin omat neuvonne eivät tunnu riittävän.

Yhden neuvon, jonka olen todennut olevankin käytössänne, haluaisin yleistää.

Rehellisyys, oikeudentunto ja lähimmäisenrakkaus korkeimpien päämäärien tukiohjeena. Silloin onnistutte.

Kestävää itsenäisyyttä kautta aikain.

H-ja

Nuorisoteatteriko Oulunsaloon?

Kiinnostus teatteritouhuun on nykyään lisääntynyt vallan tavattomasti ja juuri nuorten keskuudessa siitä on tullut hyvin suosittu. Toimiihan monissa kaupungeissa useampiakin "kellarikerhoja", joiden esityksistä on kuultu paljon puhuttavan. Tällaisen harrastuksen ympärille kerääntynyt joukko vapautuu varsin helposti vapaa-ajan ongelmistaan, ja kokoontumisien aikana voi solmia runsaasti kontakteja hieman vieraisiin, ehkäpä aivan tuntemattomiinkin henkilöihin.

Omalta paikkakunnaltamme varmasti löytyisi innokkaita osanottajia, mutta vika on siinä, ettei kukaan ole rohjennut tehdä aloitetta. Kaikki pelkäävät, että toiset nauravat hänelle, jos hän ehdottaa sellaista. Saattaahan tietysti olla, että jotkut ovat keskustelleet nuorisoteatterista, mutta koska juttu vaatii melkoisesti organisaatiota, ei ole päästy sen pitemmälle. Uskaltaisin kuitenkin väittää, että kaikki sujuisi mainiosti, jos saataisiin asiat ensin vireille.

Ensimmäisenä edellytyksenä olisi luonnollisesti saada ohjaaja, sillä ei koko touhusta muuten tule mitään. Jonkun itsensä nuoreksi tuntevan aikuisen, joka on innostunut asiasta, täytyisi uhrautua tähän johtajan tehtävään. Eikä harrastuksesta varmaan tulisi rasitusta, koska vanhemmatkin voivat nauttia katsellessaan toisten esityksiä. Tällainen ohjaajan puuha olisi hauskaa todella asiasta kiinnostuneelle henkilölle. Kokoontumispaikkakin saataisiin jotenkin järjestetyksi, kunhan tarpeellinen määrä nuoria tulisi mukaan.

Oulunsalolaisten täytyisi viimeinkin käsittää, että koulu- ja työläisnuoriso saattavat harrastaa samoja asioita. Jos joku aikoo osallistua nuorisoteatterin toimintaan, voi olla

aivan varma, ettei siellä katsota pahansuopaisesti ketään. Sellaisten, jotka eivät voi sietää toiseen ryhmään kuuluvia, on parasta pysytellä erossa koko touhusta. Onhan välttämätöntä, että kaikki todella hyväksyvät toisensa. Luokkarajat eivät saa häiritä keskinäisiä suhteita.

Vanhemmat, ajatelkaapa asiaa. Teidän asennoitumisestanne ja suopeudestanne onnistuminen ennen kaikkea riippuu. Antakaa meille nuorille jonkinlaisia mahdollisuuksia viettää vapaa-aikamme oikein, vai tahdotteko te meidän "hamstraavan" ympäri kylää ja aiheuttavan kaikenlaista harmia. Samoin te Matit ja Maijat, jos todella tahdottetoimia hyödyllisen harrastuksen parissa ja jos teillä on aikaa, tulkaa mukaan. Älkää välittäkö, ei kukaan ole seppä syntyessään. Kyllä jokainen näytellä osaa ainakin jotenkin, ja opettelemalla senkin taidon oppii. Katselkaapa vain keväällä ilmoituksia, niin varmasti niiden joukosta löytyy jonkinlaisia viitteitä tähän asiaan.

Isä ja poika koluavat veneellään rantoja ja löytävät rysän
Poika huomaa sen ensiksi ja kysyy.

-Isä kenen rysä?

-Onko siellä kalaa?

-On, oniso hauki....

-No sitten se on tietenkin meidän rysä.

Kala hengittää kiduksillaan, mutta kuorsaa ja kiduttaa hengityksellään.

Kalatkin munivat, mutta niiden munat ovat aina mätiä.

Tekisi mieleni taas lähteä Afrikkaan metsästämään elefanteja.
Taas, oletko ennenkin ollut siellä?

En, mutta mieli on tehnyt.

Lehdessä kerrotaan jahtimiehen ampuneen ketun jänis suussa.
Mutta minkä ihmeen takia metsästäjällä oli jänis suussaan.

Virkistyskalastaja kuvaili retkeään ja kalaa joka pääsi karkuun.
Se oli ainakin näin pitkä, hän sanoi levitellen käsiään.

En ole koskaan nähnyt niin isoa kalaa.

Sen uskon, kuului vakuutava ääni kuulijoiden joukosta.

K U N N A L L I S P A L S T A

K o u l u k e i t t o a

J. -a

Viime vuosien aikana ovat koulukeskustelun laineet lyöneet korkeina myös Oulunsalon kyläkuntien väestön keskuudessa. Meillä on vähemmän puhuttu suuresta uudistuksesta, peruskoulusta, muttasit enemmän pienten kyläkoulujen kohtalosta. Ei voitane kieltää, etteikötällaisella pienkoulujärjestelmällä olisi eräitä kiistattomia etuisuuksia, mutta sillä on myöskin muutamia suuria heikkouksia. Pahimpana näistä voidaan pitää, paitsi sen kalleutta myös erityisopetustilojen puuttumista. Näitä kun ei lainsäädäntömme mukaan saa pienille kouluille samassa suhteessa kuin suuremmille. Tässä mielessä ovatkin nykyiset koulumme vielä sillä tasolla, jolla ne olivat n. 40-50 vuotta sitten. Kuitenkin on yhteiskuntarakenteemme suuresti muuttunut ja sen mukana koulutustarve voimakkaasti lisääntynyt. Onkin otettava huomioon, että koulutuksen laadun ja opetusmenetelmien muuttuessa tulee erityisopetustilojen tarve entisestään kasvamaan. Tämä tulee pitää mielessä nyt, kun meidänkin kuntamme koululaitos on suurten muutosten edessä.

Kuluvana vuonna hyväksyi valtuustomme kansakoululautakunnan laatiman koulu-uudistussuunnitelman, jonka perusteella kuntaan jää vain kaksi koulupiiriä, joiden välinen raja noudattaa nykyisen Keskipiirin koulupiirin itärajaa. Tämä merkitsee siis Salonpääm ja Hylänpuolen piirien lakkauttamista ja liittämistä naapuripiireihin.

Yhdistäminen ei kuitenkaan voi tapahtua yht'äkkiä, sillä se vaatii uusien lisätilojen rakentamista ja sen yhteydessä vanhojen kunnostamista. Kirkonkylällä tähän onkin jo ryhdytty ja tarkoituksena on rakentaa talonmiehen asunto sekä peruskorjata "Valkeaan kouluun" uusia luokkatiloja.

Keskipiirin koulun peruskorjauksen yhteydessä on tarkoitus lisätilana tehdä voimistelun- ja veistotila säilytystiloineen sekä koulukeittola uudistettuna vanhaan osaan. Toivottavasti myös tämä työ saadaan alulle riittävän ajoissa, jotta v.1969 suunniteltu yhdistäminen voitaisiin toteuttaa laskelmien mukaan. Miten tämä suunnittelu ja käytäntö käyvät yksiin, se nähdään sitten tulevaisuudessa.

Ovatko kaikki Tansanian kouluolojen parantamiseen roponsa antaneet varmistautuneet siitä, etteivät rahat mene koulurakennusten ylläpitoon tai jopa velkojen maksuun. -hm-

Suunnittelua rakennustoimintaan

Oulunsalon kunnanvaltuusto on marraskuun 28.pnä hyväksynyt rakennusjärjestyksen, joka tarkkaan säätelee rakentamista kunnassamme. Kaava-alueella on mm. metsänhakkuusta saatava rakennuslautakunnan lupa. Palaamme asiaan Tällin kevätnumerossa ensi vuonna.

OTSAMO-PIANO Hallituskatu 26 OULU

puh. 13229 ja 21129

TÄLLI N:o 3

sisällysluettelo

50 V

Sankarihaudalla

-Kimmo

Mitä on minulle isänmaa

-Anja Tähtinen

Oi Suomi

-Kerttu Larinen

Ajankohtaista liikenteestä

-Ari

Oulunsalo maailmalla

-RHR

Seurakunnan näkökulmasta

-Lenna A. Pellikka

Tunnetteko toisianne

-Päivikki Leppämäki

Otteita Oulunsalon Ns:n
historiikista

-Iines Myllyoja

Jos olisin presidentti

-Matti Marttila

Miksi on mukavaa olla suomalainen

-Eero Juntunen

Ihminen ja yhteisö

-Päivikki Leppämäki

Vasama toimii

-Mauno Hautala

Oulunsalon Nuorille

-A. Juntunen

Nuorisoteatteriko Oulunsaloon

-H-ja

Koulukeittoa

-J.-a

OLAVI SULINTO

KARJAPOHJOLA

LAADUN VUOKSI
LAAJAEIN VIENTI-
SUKSET

H.W. STÖLLMAN

OULU 21022
TUURA 21874
RAAH 3708

OSUUSKASSA

Nuorisotalletustili

